

Kronieken juli & augustus 2016

Als je alles gebruikt, zoals voor de Ontmoetingsdag, moet je alles weer netjes maken. Daarom is er op **1 juli** een **Grote Vakantiekuis**. Ik heb er niets van gehoord, 't zal dus zeker wel gelukt zijn om alles netjes achter te laten. Ook het graf van Guido wordt goed verzorgd: in juli was er versiering met gele Kalanchoë, die naar het einde toe haar gewone kleur (rood) terugvond. Daarna is er een oranje koraalmosje (*Nertera granadensis*) gekomen en nu (08/08) staan er witgroene 'margrietten' (Is het *Erigeron aureus* of *Leucanthemum* of *Ursinia* of, en dat is het meest waarschijnlijk, een *Osteosperme*! Ik weet het niet ...), die naar rood zijn verkleurd.

Voor het overige is er in juli niet zo heel veel te doen, behalve voor de **stuurgroep die van 1 tot en met 3 juli plant en evalueert**. Als je niet tot de stuurgroep behoort, blijft dat ook een onbekende: in elk geval: 'de Kronieken' hebben genade gevonden.

Van 7 tot 16 juli reist een groep, bestaande uit negen mensen van Effata en een drietal tochtgenoten uit Nederland, **naar Rome en Scala** (streek rond Napels). Caië heeft hierover een impressie gestuurd: Ik vat ze samen:

'Doel: studie- en pelgrimsreis in het kader van het 150ste jaar van de icon van OLV van Altijdurende Bijstand in het bezit van de redemptoristen. Na verschillende opstapplaatsen in België en een behouden vlucht: aankomst op Rome Fiumicino, met de bus (druk verkeer) naar Termini waar Jelle wacht. Bezoek in Rome aan Sint-Jan in Lateranen met het graf van kardinaal Orsini (helpt bij de aanvaarding van de regel van de redemptoristen), Santa Croce in Girusaleme (titelkerk van kardinaal van Rossum), bezoek aan de Alfonsuskerk met de originele icon (reusachtige boekenverzameling, stilte- en bezinningsmoment, Marialied), San Clementekerk (één van de oudste christelijke kerken) en Santa Maria Maggiore (ondertekening van de regel der redemptoristen). Bezoek aan Sint-Pieter (beeld van H. Alfonsus, kerk van de Friezen, San Gioacchino in Prati (redemptoristenparochie en kerk), catacomben van Priscilla. In Santa Maria sopra Minerva (bisschopwijding van Alfonsus, bezoek met eucharistieviering aan Caravitagemeenschap.

Tijdens de lange en zeer warme rit naar Scala, bezoek aan Herculaneum. In Pagani bezoek aan redemptoristenklooster en graf van de H. Alfonsus, met museum (zo wordt Alfonsus weer een levende persoon!). Verkenning van Scala, bezoek aan kathedraal en het eerste klooster, hartelijke ontvangst door de zusters. Afdaling voor de sportievelingen via het 2000-trappenpad naar Amalfi. Elien en Naomi laten zich met scooter door de streek rijden. Men viert in de kapel die over de grot is gebouwd, Gaston gaat voor: ons hart wordt geraakt door de stilte, de intimiteit van de grot, het sobere van grot met altaar, bidstoel en afbeelding van Alfonsus; we komen dicht bij de spiritualiteit en de boodschap: verlossing verkondigen. Sommigen trekken de bergen in zoals Alfonsus bij zijn herders ging, anderen gaan naar Ravello, nog anderen genieten van het zwembad in het hotel en rusten.

Terug naar Rome over Ciorani (oudste redemptoristenklooster). Picknicken in vroegere refter van het klooster (buiten regende het), dank aan Ageeth voor de organisatie van een gezellige lunch! Bezinningsmoment in de kapel van de zalige Sarnelli. Aankomst in Rome, gezellig tafelen, delen van dankbare momenten, dank aan Jelle en Ageeth, slaapmutsje op Romeins terras, terug thuis.' (Bedankt Caië!).

Op 06/08 is er al de eerste Effataviering. Dappere Katlijn verwelkomt vanuit haar rolwagen de kleine groep aanwezigen; ze wenst ons rust en een zorgenvrij bestaan in deze tijd van aanslagen en terreur.

Jackie doet de woorddienst en geeft commentaar bij het evangelie: Lucas 12, 32-45:

Vraagt God, voor wie 1 miljoen jaren slechts één seconde duren en voor wie 1 miljoen euro slechts 1 eurocent betekent, 1 eurocent te willen geven, 1 seconde bedenktijd? Een mopje van Etienne Vermeersch, filosoof en overtuigd atheïst. Jackie dacht aan dit mopje toen hij het evangelie las. Dat gaat over waakzaamheid en begint met de ons meer dan bekende woorden: 'Weest niet bevreesd, kleine kudde.' De ideeën, die we over God en het Rijk Gods hebben, zijn gemaakt door mensen: zie wat Willem Vermandere zei, toen hij de kloosterpoort achter zich toetrok: "*Nu mag ik zeggen: ik weet het niet!*" Maar het is niet omdat we twijfelen, dat we niet meer moeten geloven in

de boodschap van Jezus, de Christus. Kort na de dood van Jezus, verwachtten de eerste christenen dat hij spoedig zou terugkomen; toen die terugkeer uitbleef, ontstonden allerlei verhalen, onder meer dat van Matteüs 25, over de vijf 'wijze' en de vijf 'dwaze' maagden: *"Wees waakzaam, hou uw lendenen omgord en uw lampen brandend."*

We zijn een tweeduizend jaar later en dat verhaal lezen we nog steeds! Maar, eerlijk gezegd, niemand zit op de directe komst van Jezus te wachten. Ook valt het op dat niemand daarnaar leeft. Proberen een goed mens te zijn, dat is toch ook wat een goede humanist doet? Vraag: Hoe houden wij de lamp brandend? Hoe houden wij de lendenen omgord? Letterlijk? Door arm te leven zoals Franciscus van Assisi (geprezen zij hij!), zodat er volgens de woorden van Gijs Bouwman, een Nederlandse exegeet, nog maar weer een arme meer is? Die letterlijke interpretatie werd een dogmatische, een catechismusinterpretatie.

Als je in het werk van Hiëronymus Bosch gaat kijken naar de 'Hooiwagentriптиek' (Madrid, in het Prado) zie je Jezus, die nogal meewarig neerkijkt op wat de mens allemaal uitspookt. In het linker paneel staat al het goede, in het rechter al het kwade, waartussen de mens kan kiezen, met vrije wil, tussen God of de duivel. We zijn vrij om te kiezen, om te doen wat we willen, maar het Alziende Oog van God, het oog in de driehoek, Big Brother is watching you. En eens, op de Dag van het Oordeel, wordt afgerekend. Het was een veilige omgeving!

Maar we zijn afgestapt van die letterlijke interpretatie van het evangelie. Met Willem Vermandere en Salman Rushdie leren we nu: **"Hoed u voor de tirannie van de letterlijkheid!"**. Ook het beeld van de Godvrezende christen hebben we verlaten (begint het evangelie van vandaag niet met de woorden: 'Wees niet bevreesd!'), maar we letten goed op het gevaar van de lauwheid.

Als we het schilderij van Bosch goed bekijken, zien we dat de mens voortdurend voor de keuze voor het goede of het kwade staat. Jezus, de Christus blijft wel aanwezig als onze richtingsaanwijzer: hij toont de weg en die is simpel.

Hoe moeten we dan onze lendenen omgord houden en onze lamp brandend? Jackie citeert de woorden van Mieke Van Hecke: *"Beseffen dat je rentmeester zijt van een gegeven leven en een ongelooflijk rijke omgeving, dankbaar zijn, zorgen, gastvrij zijn, kansen geven."*

Daarom komen we elke week bijeen om elkaar te bemoedigen, zelfs uit te dagen het verlangen naar Jezus te koesteren.

Dan doet Fons de tafeldienst: we delen brood en zingen samen lied 110, het tafelgebed 'Die naar menselijke gewoonte'. In de bezinning worden we herinnerd aan het begrip 'waakzaam zijn', oog hebben voor wat echt belangrijk is en daaraan van harte willen werken. Wij hebben gebeden voor de moeder van Annette, opgenomen in een kliniek omwille van haar gezondheidstoestand en voor pater Gabriël Dewilde, overleden te Izegem en vandaag ten grave gedragen in Handzame. Bij de mededelingen is het opmerkelijk dat er deze maand nog drie 'Clemenspoortgroepen' bijeenkomen: op 17/08 de 'Studentenpastoraalgroep', op 29/08 de 'Fundraisinggroep' en op 30/08 de 'Onthaalgroep'.

Wij zegenen elkaar en dan is er koffie, ook (zeker ook) voor nieuwelingen (en die zijn er!).

12/08: Het Effatakoor repeteert. Ilse S, met Sylvie voor de gitaarbegeleiding, leidt. We zingen in met lied 49 (Johan zingt de discant), het is een lied dat overal wordt gemaakt. Ilse begint zoals gebruikelijk met A: de mededelingen: - op 09/09 zingen we, met als dirigent Bart Poppe, de startviering van het O.C. Br. Ebergiste in Vurste (Borgwal).

A is dan:

- 14 en 15/10 is er het startsein voor het betrekken van 'de Voskenslaan'
- 17 en 18/12 is er het kerstconcert
- op de Clemensdag (vermoedelijk in Gent) zingen we
- Rond Pinksteren, in mei, is er een dubbelconcert met een schitterend koor uit Twente (NL). We repeteren alvast de negro-spiritual 'O Freedom' (vierstemmig), lied 131 'Die mij droeg' (van den adelaar), lied 53 'Dan zal ik leven' (vooral de sopranen blijken noten te zingen die er niet staan, maar 'zingt uw goeste!') Er komt een Gents lied bij, vermoedelijk 'Klokke Roeland' en lied 77 'Sharing' zal er ook bij zijn (maar zing dan wel 'reconciled' en niet 'reeconciled'! Let goed op het juiste uitspreken van de medeklinkers.)

Hilde komt stipt op de afgesproken tijd binnen (ik verdenk haar er van, achter de gesloten deur te hebben staan wachten ...?) We herhalen de liederen voor het zingen in de gevangenis, afgestemd

op 'vrede', zo belangrijk in deze tijd van terreur en onvrede, lied 36 'Vrede voor jou' alhoewel de tweede strofe wat raar aandoet in een gevangenis, lied 42 'Voor de zevende dag (je moet je kwetsbaar opstellen, je hebt moed om als een kind te zijn!), dan twee liederen om eens af te wisselen (een Magnificat' en een Sjaloom' (we krijgen nieuwe teksten en 'Sjaloom' krijgt een nummer in de zangmap en lied 34 'Liefde gaf u duizend namen' (niet gerepeteerd) Na de viering zingen we een profaan lied van Raymond van het Groenewoud: 'Maria' (niet gerepeteerd, we krijgen de tekst!).

13/08 Effataviering. An H verwelkomt de gemeenschap. Alhoewel ze zegt zelf niet altijd onmiddellijk bereid te zijn om te komen is ze elke keer blij dat ze kwam, omdat we hier sámen eucharistie kunnen véeren. Pater Andreas gaat voor, Anja met haar 'trekzak' begeleidt ons. Chris VL verzorgt de homilie naar het evangelie van Lucas, 12de hoofdstuk, verzen 49 tot en met 53.

Maar wat doen we met die weinig christelijke Jezuswoorden? Als Jezus zegt: *"Ik kwam om vuur op aarde te brengen en wat zou ik graag hebben dat het al brandde!"* klinkt dat niet erg bemoedigend. Straks denken we aan de vredeswensen van Jezus en we geven vrede door; nu zegt hij: *"Ik ben eerder verdeeldheid komen brengen, zelfs verdeeldheid binnen het gezin!"* Maar van zijn geboorte tot zijn wederkomen na zijn verrijzenis, is er sprake van vrede op aarde en wenst Jezus 'Vrede zij met u'. Jezus bedoelt wel geluk en heil voor iedereen, niet conflicten toedekken of toegeven omwille van de lieve vrede. Jezus is hierin de partijganger van de zwakkeren, hij stelt zich op tegen de sterken, de ego's, de machtigen, en hij ontloopt het conflict niet. Hij weet zeer goed dat die witgekalkte graven hem een voetje zullen lichten. Dát is de achtergrond van de evangelietekst van vandaag en Jezus weet ook heel goed, nu hij op weg is naar Jeruzalem, het hol van de leeuw, dat de bom daar kan ontploffen en dat zijn vredesboodschap weerstand kan oproepen voor hem en zijn volgelingen, dus ook voor ons.

Je mag die conclusie ook omkeren: wie niet botst met de wereld, mag zich afvragen of hij wel een echte leerling van Jezus is en de confrontatie niet ontloopt. Laten we dus maar volgende vraag beantwoorden: 'Zijn wij bereid onze vingers te verbranden aan het liefdesvuur en het hoog te laten opblaaien?' Een ja komt er wellicht als we ruimte maken in dit uur van vuur, van zegen en genade. In de bezinning leren we de tekst van het evangelie te hertalen naar: 'Iemand is vuur op aarde komen brengen, warmte van vriendschap en vrede. Vandaag brandde dat vuur in ons midden.'

Wij hebben gedankt voor de vriendelijke woorden van de redemptoristen en we hebben gebeden voor broeder Jozef, wij zijn mede immens dankbaar voor de kleine Rosie. Wij horen en zien dat er zoveel vuur in de wereld is: wij bidden dat het vuur van vrede is, wij hebben gebeden voor Fons die een operatie moet ondergaan en voor Tobe die vandaag gedoopt werd.

De **zondag na deze viering** begint ook al goed: **Nafi Thiam** heeft goud gewonnen in de aartsmoeilijke zevenkamp op de Olympische spelen in Rio de Janeiro. Haar vader is een Senegalees, haar moeder een Belgische. Je moet het maar willen en doen en kunnen!

15/08 Het Effatakoor in de gevangenis. Tekens weer is het een zelfoverwinning: thuis alles klaarmaken (tijdig vertrekken, wippala niet vergeten, rijden, parkeren, wachten aan de poort, zien dat Dirk en Eric er al zijn: we zijn toch al met vijf, twee bassen, ik als enige tenor en telkens één van de andere stemmen. Als we binnengaan zijn er voldoende bassen en sopranen, twee altén, een drietal tenoren die dan nog in lied 42 'Voor de zevende dag' in twee stemmen moeten opsplitsen (?). Controle en afgeven van de identiteitskaarten, opbergen van gsm (verplicht) en autosleutels, metaaldetectie (opletten met schoenen, broeksriem, sluiting van bh, prothesen, ...) en we zijn binnen. Dan koffie met een koekje, inzingen (soms zelfs heus repeteren), uitdelen van de te volgen boekjes, de gevangenen komen binnen (vandaag 32 mannen en een twaalfstal vrouwen), met het koor, de bewaking, de vrijwilligers en de priester zijn we in totaal met een kleine 80. De viering kan beginnen. Een mededeling van Hilde: ze stopt om familiale redenen met het dirigeren van het 'gevangenischoor', haar taak wordt overgenomen door Jackie VO.

Vandaag is het Maria ten Hemelopneming. Priester Roger heeft alle vermeldingen in de evangelies over Maria opgezocht; die worden gelezen met commentaar van de priester, wij zingen telkens lied 42 'Voor de zevende dag' (tienmaal) met nadruk op de woorden 'Maria bewaarde alles in de stilte van haar hart': dat is wel het mooiste dat je van Maria kunt zeggen. Een engel zegt haar: *"Verheug u, begenadigde"* en *"Schrik niet, Maria"*. De oude Simeon brengt in de tempel een harde voorspelling uit: *"een zwaard zal haar hart doorboren"* o.a. bij haar stervende zoon aan het kruis:

'Wek mijn zachtheid weer, dat ik het licht niet haat!' Na dat heel lange verhaal, volgt een gewone viering met een nieuw 'Magnificat' en 'Sjaloom' (nu lied 26) met lied 83 'Maria (Plovi)' als communielied en twee strofen van lied 34 'Liefde gaf u duizend namen' als slotlied van het reguliere gedeelte. Bij het profane deel - na de viering - zingt Hilde (zonder versterking en zonder visuele steun van het koor) de strofen van een lied van Raymond van het Groenewoud, wij zingen telkens het refrein: 'Maria, Maria, ik hou van jou'. Voor één keer mogen we de zaal verlaten onmiddellijk na de gevangenen. Zo zijn we sneller buiten; mét autosleutels en gsm's.

Om 20 uur is er in het P.C. Dr. Guislain nog kaarskensprocessie, met aansluitend de aanbidding van het Heilig Sacrament, eindigend op een Magnificat, het gebed voor alle moeders (naar Frans Weerts) en de in vele kloosters gebruikelijke dagsluiting, een daverend 'Salve Regina'. Ik praat met broeder Gabriël, verantwoordelijk voor de Aziatische werking en coördinatie van de Broeders van Liefde, uitvoerig over Effata; opnieuw stel ik vast hoezeer ik Guido mis.

Op 19/08 is er de **Stilte**dag. Agnes stuurde mij de volgende impressie door (bedankt Agnes!).

'Twintig mensen vonden het zinvol om die dag, midden in de zomer, te reserveren om de stilte op te zoeken, om de Stilte te beleven als een vakantiedag voor de ziel. Er waren bekenden van de meditatiegroep bij Effata, maar er waren evenveel 'tochtgenoten in de meditatie'. De ontvangst gebeurde bij een kop koffie of thee, we leerden er elkaar kennen en dan kwam er een kleurrijk palet christelijke en boeddhistische meditatie. In de voormiddag en in de namiddag was er telkens een impuls om nadien telkens 25 minuten de stille meditatie in te gaan. De tussentijden werden persoonlijk in stilte doorgebracht. Om 12.30 uur konden wij eten (zelf meegebrachte picknick) en daarbij elkaar beter leren kennen. De dag samenvatten in een woord: volgens de deelnemers: leeg, rustig, dank, dank je wel, dankbaarheid, vruchtbare stilte: het vraagt om meer.

In en bij alle drukte van het leven eens stil vallen - enkele minuten - het brengt een mens tot vrede die mag uitstralen naar anderen, naar de wereld dichtbij en veraf. Met een lekker dessert sloten we de dag af rond 16.30 uur.'

De Stiltedag werd gecombineerd met de **bijeenkomst van de meditatiegroep**. Walter VW stuurde mij de 'Impuls juli-augustus'. Misschien is die tekst enkel bruikbaar voor de bijeenkomst van de meditatiegroep. In elk geval heb ik die tekst hierna in het kort weergegeven, met dank aan Walter:

'De schoolvakantie is zo goed als halfweg. Het is een tijd om het wat kalmer aan te doen en een tijd om die dingen te doen waar je tijdens het drukke werkjaar geen tijd voor hebt. Een tijd om in beweging te komen, om even je vertrouwde omgeving te verlaten en op zoek te gaan naar een nieuwe bestemming. Spontaan zou je denken dat het een ideale tijd is om je meditatiepraktijk terug op te pakken of verder te verdiepen. Zo heb ik het niet direct ervaren: wel koffers pakken, vakantieoffers terug leeg maken; Esther naar het bivak van de Chiro brengen, de tuin in orde zetten, rommelen in documenten, uitgestelde aankopen doen, ...

Er is vakantie voor het lichaam en de geest; maar ook de ziel heeft recht op vakantie. Dus wil ik in deze vakantietijd niet op mijn meditatietijd beknibbelen. Dan leef je bezielde en het denken past zich in en aan.

Voor onze vakantie gaan we al enkele jaren naar Oostenrijk. Dit jaar zaten we in de omgeving van Salzburg in Unken, een lieflijk klein dorp, omringd door natuur en bergen. Met een vakantiepasje kregen we de kans om gratis de kabellift, die je ongeveer 800 m hoger brengt, te gebruiken. Toen ik in de kabellift naar boven zat, maakte ik een link met de meditatie. Het kan eigenlijk niet eenvoudiger. Je stapt in, je gaat zitten, je laat je naar boven brengen en wat later op de dag ga je moe maar gelukkig met dezelfde kabellift terug naar beneden. In de lift zelf zit je roerloos en lees je nog eens de veiligheidsvoorschriften. Eigenlijk is elke meditatieperiode een tochtje met de kabellift. Je stapt in je binnenkamer, je gaat rustig zitten en bepaalt de duur van de rit. De mantra, je focuspunt of gebedswoord is de veilige lift die je meeneemt naar hoger. In de meditatie herhaal je de mantra vriendelijk en liefdevol. Af en toe kan je ook genieten van innerlijke rust, vrede, ruimte die alle begrip te boven gaat. Vermoeidheid wordt energie, een probleem wordt een uitdaging, je krijgt onverwachte inspiratie.

En het wordt duidelijk, na wat er de voorbije weken gebeurd is in de wereld, dat we mensen, vol van energie zullen moeten zijn. Het bouwen aan een nieuwe wereld waarin onze verscheidenheid wordt omgezet tot nieuwe kracht, zal heel veel energie van velen vragen.

Ik nodig jullie uit om in de komende dagen regelmatig de innerlijke kabelbaan te nemen; extra energie, broodnodig om te bouwen aan de nieuwe wereld, zal je geschonken worden'

Op 20/08 is er Effataviering. Walter S verwelkomt de gemeenschap en hij legt de nadruk op al het positieve dat er geweest is. Pater Gaston gaat voor en de homilie wordt verzorgd door Bernadette. Voor de begeleiding zorgt Anja met haar 'trekzak'. Het evangelie is uit Lucas 13, 22-30. Wij zijn op stap met Jezus in de richting van Jeruzalem. Er is dus een vergelijking te maken met de reizen in de vakantie, waar we ook tips meekrijgen. Tips of een reisboek, of zoals nu juist voorbij de Stiltedag, niet vrijblijvende tips voor de retraite met de redemptoristen of voor de Stiltedag. Lucas geeft ook tips, zie het evangelie. Jezus gaat dus naar Jeruzalem, de stad van de pelgrims. Bernadette was er voor enkele jaren, ze zag de nauwe straatjes en de nauwe deuren. Wij weten hoe het met Jezus zal aflopen, maar het blijft een beangstigende reis. Voor Jezus was die nauwe poort, de poort van de dood. Het leven van een christen heeft een reiskarakter: christenen zijn mensen van de weg, op zoek naar wat God van ons wil.

Jezus zegt: *"Span u in! Jood of niet!"*, maar is er nog iets meer? Is christen zijn zonder meer een geldig toegangsbewijs voor het koninkrijk Gods? Neen, we moeten barmhartig zijn, denk aan lied 49 'Jij die bent'. Franck Ploum, inleider van de retraite, ging nog wat verder: het moet barmhartigheid zijn die leidt tot gerechtigheid: dát is de sleutel van de deur. Bernadette vertelt twee verhalen: één is dat van Jasper die op een scharniermoment van zijn leven (hij is 12 jaar geworden), beslist om onder vorm van een sponsortocht iets te doen voor straatkinderen. Het tweede verhaal is dat van een rijke vrek, die alle geld oppot en aangekomen bij Sint-Pieter dat geld wil uitgeven voor lekker eten (voor zichzelf), maar het niet kan kopen: Sint-Pieter zegt dat zijn geld niet geldig is, omdat het nooit gebruikt is!

In de bezinning leest Mieke L over barmhartigheid: barmhartigheid ontstaat als 'jij' mij uit evenwicht brengt, of als mijn leven verandert, omdat 'jij' binnen wilt.

Wij hebben gedankt voor de Stiltedag, gebeden voor innerlijke rust en gebeden voor broeder Jozef, voor jonge mensen in Syrië, gedankt voor al wie bezorgd was voor Fons en gebeden dat wie echt ondersteuning nodig heeft, niet op een wachtlijst terechtkomt, maar reëel ondersteund wordt.

Met een zegenlied, koffie, een goed gesprek en een koekje eindigt deze viering.

26/08: het Effatakoor repeteert voor de openingsviering van het werkjaar in Vurste. Sommige programma's die op de vorige repetitie werden voorgesteld zijn alweer veranderd. Zo is 'O Freedom' er nu bij. Gehoorzaam repeteren we. Maar ook lied 88, bedoeld als serieuze steun aan Guido, nu gezongen, gebruld op vele voetbalstadia, wordt grondig herhaald: we kennen het niet meer, bij zoverre dat de mannen in de kapel afzonderlijk gaan repeteren. We kunnen echter niet zonder de sopranen: Canossa ligt dichtbij en we keren met hangende pootjes terug in de 'grote' repetitiezaal! Als Gents lied repeteren we 'Klokke Roeland'. De eerste keer zingen we het te traag en te luid, later wordt het een lied! Waarom 'Roeland'? Waarom in Gent? Wie is 'Jan Hyoens'? Waar is Klokke Roeland nu? Wat is een Grote Triomfante? Allemaal vragen met heel veel (on)zinnige antwoorden. Mij valt telkens op dat niemand een vraag stelt naar 'd'Artevelde': was er meer dan een?

Met Bart Poppe, die zich begeleidt op gitaar, oefenen we dan voor Vurste, over licht laten schijnen Wellicht zingen we ook nog 'This little light of mine'.

Buiten grolt een onweer als ik dit schrijf, het regent er warempel ook bij: gisteren op **27/08 was er Effataviering**: ik was er niet, om familiale redenen, iemand heeft gezorgd om een impressie van de viering. (Bedankt 'iemand'!) Bovendien stuurde Frans C mij al zijn voorbereidingen, zo heb ik één impressie gemaakt:

'We werden verwelkomd door Mieke L. Simon kreeg daarna de hulp van enkele volwassenen om de kaarsen aan te steken. Frans C ging voor in de woorddienst, met commentaar bij het evangelie (Lucas 14, 1.7-14)) en pater Gaston nam de tafeldienst voor zijn rekening. Jackie begeleidde de zang met zijn gitaar, te beginnen met lied 122: 'Kom, leg je hand in mijn hand'. De duiding van Frans C over de lezing uit Lucas 14 over 'De voornaamste plaats aan tafel' gaf ons voor de komende week voldoende aandachtspuntjes om over na te denken. Jezus is gevraagd bij de leider van de Farizeeërs. Om te komen eten, zeer exclusief. De anderen houden Jezus in de gaten "Je

weet maar nooit!” En inderdaad: Jezus maakt van de gelegenheid gebruik om aan te tonen wie en wat belangrijk is in de ogen van God én: hoe stellen wij onszelf op in onze relaties met anderen. Jezus wil niet waarschuwen voor menselijke verlangens: je weet nooit of iemand daar niet juist beter van wordt.

Het gaat hier om het opeisen van de beste plaats: dat is zelfzucht, onkruid dat moet gewied worden. Als je goed rondkijkt zie je voorbeelden genoeg van mensen die de andere voor nemen: mantelzorgers, mensen die vrijwillig helpen, de luisterbereiden, de helpers zonder wederdienst te verwachten. Daarom komen we samen rond de tafel en breken we brood en delen we de beker. Bezinnen is vragen om in Zijn levensstroom te worden opgenomen, om niet vlak en onverschillig te zijn, maar zacht en eindeloos dankbaar.

Wij hebben gebeden voor de slachtoffers van de aardbeving in Italië, voor Daisy en haar ouders die verbonden blijven met de Effatagemeenschap door de maandelijkse nieuwsbrief. Wij hebben gedankt voor kleine, mooie, intense momenten tijdens de voorbije vakantie. We zegenen elkaar en de dag: ‘Gezegend deze dag!

Het is warm in de Effatazaal, daarom worden partytafels en de bijhorende stoelen naar buiten verhuisd zodat de koffie buiten kan gedronken worden.

Wat voor een weer is dat toch, ook in augustus! Soms heel de dag miezelen, gedruppel om alles nat te houden. Soms temperaturen tot meer dan 30 graden zonder regen ... De doornloze bramen, geteeld om er gelei van te maken, geven een goede opbrengst, maar de bramen zijn zo klein. Dat betekent veel meer werk ... en weinig gelei!

Wouter, zondag 28 augustus 2016.